

законодавчого поля), ментальністю, культурою, законодавством, національними особливостями та, нарешті, демографічними показниками. Економічно розвинені країни намагались постійно удосконалювати умови життя в містах та запроваджувати все нові й нові вищі його стандарти, використовувати останні тренди досягнень людського інтелекту, аби випереджати проблеми, що назрівають, а не боротись з наслідками негативів урбанізації. Тут ріст більше був якісним, а не кількісним параметром. Сучасні проєктувальники, технологи, архітектори Західної Європи, Північної Америки та Південно-східної Азії, проєктуючи міста та плануючи їх реконструкцію, спираються на певну систему цінностей: зручність для проживання людини, екологія, енергоефективність будівель, суспільний простір, громадський транспорт, автомобілізація. На зміну періоду формування міських агломерацій та конурбацій приходить нова фаза: формування глобальних мереж міст (мега мереж), створення агломераційних кластерів «мережевого типу».

Глобалізація неодмінно «втягує» міста в світові економічні процеси та уніфікує їх, але міста намагаються зберегти і посилити власну індивідуальність. Вони починають функціонувати як особливі суспільні організми, що прагнуть у конкурентній боротьбі з собі подібними залучити більше (за якістю та кількістю) нових мешканців та капіталу. Сьогодні містам важливо створити нові осередки культури і креативності у своєму середовищі, а не лише існувати як прості об'єкти, які щонайбільше керуються принципами безбитковості бюджетів, простого збереження певних традицій і принципів у містобудуванні чи діють задля розв'язання якихось, навіть досить важливих, міських проблем.

УДК 658

МОЖЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ МИТНОГО РЕЖИМУ : ПЕРЕРОБКА В КОНТРАКТНОМУ ВИРОБНИЦТВІ

Я. В. Голубка

*Мукачівський державний університет, вул. Ужгородська, 26, м.
Мукачево, Україна, 89600, e-mail: yagolubka@gmail.com*

Залучення інвестиційних ресурсів є вкрай важливим у ситуації, що склалася в державі. Сьогодні немає альтернативи впровадженню нових технологій, використанню передового досвіду, розвитку малого та середнього бізнесу, зростанню інвестиційного потенціалу територій тощо. Так, зокрема, розвиток виробництва, окрім створення робочих місць та сплати податків, дасть поштовх для розвитку супутніх галузей та стане акселератором підвищення якості кадрового потенціалу окремих територіальних громад та держави загалом. Тому питання щодо покращення можливостей інвестування виробництва у різних організаційних та правових формах не втрачає своєї актуальності та залишається відкритим для дослідження.

Аналізуючи умови, визначені порівняно недавніми змінами до податкового та митного законодавства, буде доцільним використання бізнес - моделі так званого контрактного виробництва. Модель контрактного виробництва є доволі поширеним видом бізнесу в країнах

Євросоюзу та передбачена Кіотською конвенцією « Про спрощення і гармонізацію митних процедур », учасником якої є Україна.

Дану модель можна описати наступним чином. Компанія-виробник (резидент України) імпортує (ввозить) з-за кордону матеріали та інші складові частин (далі – комплектуючі) для їх переробки у готову продукцію. Такі комплектуючі можуть ввозитися як з переходом права власності так і без такого переходу до резидента України . Ввезення відбувається в митному режимі « Переробка на митній території », відповідно до глави 23 Митного кодексу України [1]. При ввезенні на територію України комплектуючі звільняються від оподаткування митними платежами за умови взяття зобов'язання подальшого їх повернення (реекспорту) у складі продуктів переробки. Переробка може здійснюватися відповідно до виробничих специфікацій, дизайну, технічних креслень, зразків готових виробів, що надаються замовником. У результаті переробки (виробництва) відбувається зміна коду УКТ ЗЕД. Готова продукція як результат переробки ввезених комплектуючих вивозиться виробником за межі митної території України в режимі реекспорту відповідно до п. 3 ч. 1 ст. 86 Митного кодексу України [1].

Схему роботи контрактного виробництва можна побудувати декількома способами, однак з юридичного погляду вважаємо найбільш правильними три варіанти, запропоновані в таблиці 1.

Таблиця 1 – Варіанти роботи в умовах контрактного виробництва

№ ва-ріанту схеми	Зміст варіанту схеми	Примітки
I	Придбання комплектуючих у замовника за договором купівлі-продажу та їх повне розмитнення відповідно.	Далі відбувається виробництво (переробка) та продаж готової продукції як кінцевий результат.
II	Ввезення комплектуючих без переходу права власності від замовника. Процес виробництва (переробки). Продаж послуг з переробки.	Така схема роботи є звичною для українських підприємств і раніше була передбачена законом про переробку давальницької сировини.
III	Придбання комплектуючих у замовника. Процес виробництва (переробки). Продаж готового виробу або послуг з переробки.	Ввезення відбувається в митному режимі « Переробка».

На підставі наведеної інформації можемо зробити висновок про те, що найбільш привабливим третій варіант, оскільки порівняно з першим має місце суттєва економія у сплаті митних платежів при імпорті, а у порівнянні з другим варіантом є перевага в можливості отримання Сертифікату походження товарів. За умови якщо місце походження товару – Україна, то відповідно до заяви Європейської Комісії від 11.03.2014р. ЄС в односторонньому порядку надаються торговельні преференції, які передбачають одностороннє зменшення або скасування митних зборів ЄС на товари, що походять з України.

Список використаних джерел:

1. Митний Кодекс України №4495-VI від 13 березня 2012 року.
Режим доступу : http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/T124495.html
2. Податковий Кодекс України №2755-VI від 2 грудня 2010 року.
Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/T102755.html
3. Цивільний кодекс України №435-IV від 16 січня 2003 року.
Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/T030435.html

УДК 368:622.323

ГАЗОВИЙ ХАБ В УКРАЇНІ: АНАЛІЗ ТЕНДЕНЦІЙ ТА ПЕРСПЕКТИВИ СТВОРЕННЯ

Л. Т. Гораль

ІФНТУНГ, вул. Карпатська, 15, м. Івано-Франківськ,

О. Л. Ярошенко

ПАТ «Укртрансгаз», Кловський узвіз, 9/1, м. Київ

Відповідно до градації країн за рівнем енергоємності ВВП, Україна займає слабкі позиції порівняно з іншими країнами світу. Проблема високої енергоємності має гостро негативні соціальні та економічні наслідки. економічна рівновага в Україні сьогодні залежить не стільки від ендогенних скільки від екзогенних факторів, зокрема в енергетичній сфері. Європейський ринок природного газу має певний порядок організації, під яким ми розуміємо правила взаємовідносин між активними суб'єктами, що визначають структуру потоків природного газу. Щоб розібратись, як означена структура формується, виокремимо фактори, під впливом яких це відбувається Європейському регіоні. Активні суб'єкти на міжнародному рівні – це великі комерційні структури (як правило, ТНК, які займаються видобуванням природного газу, його геологічною розвідкою, транспортуванням тощо). Тим часом енергетичний сектор є стратегічно важливим з точки зору державної безпеки, що, у свою чергу, зумовлює визначальну роль держави на ринку природного газу. У більшості країн Європейського Союзу держава контролює провідні компанії, що займаються видобуванням і розподілом газу. Через це багато компаній діють на ринку природного газу не тільки як комерційні структури, але й як агенти державної політики. Загальною тенденцією в країнах Європейського Союзу є намагання диверсифікувати поставки природного газу в географічному розрізі – з тим, щоб послабити залежність енергобезпеки від політичних рішень решти країн. Отже, прагнення урядів окремих країн диверсифікувати імпорту природного газу є одним з факторів впливу на конфігурацію регіонального ринку природного газу [1].

Зараз спостерігається тенденція до різкого зростання цін на імпортований газ, виникає потреба негайно диверсифікувати джерела його постачання, а також існує ризик суттєвого відпливу міжнародних інвестицій з галузі видобування вуглеводнів. З метою створення міцного підґрунтя для становлення ефективного та конкуренто-стійкого ринку природного газу необхідно завчасно підготувати Україну до переговорів щодо умов нового контракту на закупівлю російського газу.